

“Ας εξέλθουμε από τον τάφο της πνευματικής αποχαύνωσης”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

“Ας εξέλθουμε από τον τάφο της πνευματικής αποχαύνωσης, της αδράνειας, της απόγνωσης και της μοιρολατρίας και ας οπλιστούμε με τη δύναμη και την βεβαιότητα της ζωής που ξεχειλίζει από το κενό μνημείο” αναφέρει μεταξύ άλλων στο μήνυμά του ενόψει του Πάσχα, ο Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος και προσθέτει “ Ελάτε να αντικαταστήσουμε τα συντετριμμένα φρέατα της ανθρώπινης αλαζονείας και ματαιοδοξίας σε αιφόρες πηγές αναστάσιμης αγάπης!”

Το μήνυμα του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Δημητριάδος

Η πολυπόθητη εορτή έφτασε! Το ζωηφόρον φως «της μίας των Σαββάτων» καταυγάζει όλες τις σκοτεινές γωνιές της ανθρωπότητας, αλλά και κάθε ανθρώπινης ψυχής. Τίποτε δεν μένει έξω από την Θεία και υπερκόσμια ακτινοβολία. Τίποτε δεν παραμένει υπό την εξουσία του θανάτου. Απελπισία,

πλέον, δεν χωρά στα ανθρώπινα, αδιέξοδα δεν υπάρχουν, πλέον, στα επίγεια. Η ζωή ξαναβρίσκει το πριν από την πτώση νόημα και ο θάνατος γίνεται γέφυρα προς τη ζωή.

Με την πίστη μας και την υπομονή μας, ακολουθήσαμε τον Χριστό στον Σταυρό, ανταποκριθήκαμε στην πρόσκλησή Του να συσταυρωθούμε με Αυτόν και σήμερα γινόμαστε μέτοχοι της αναστάσιμης νίκης Του και της λαφυραγωγίας του Άδη. Συνεχίσαμε να βαδίζουμε και φτάνοντας σήμερα εδώ, αντικρίσαμε κενό το μνημείο και την πλάση πλημμυρισμένη από το φως της Αναστάσεως.

Ξέρουμε, πλέον, πως ο Άδης δεν αποτελεί την μοίρα του ανθρώπου. Ξέρουμε, πλέον, πως οι πύλες του διενοίχθησαν, «οι αιώνιοι μοχλοί του συνετρίβησαν», και το ανθρώπινο γένος ανηρπάγη προς την Ζωή. Μέχρι χθες, πίσω από κάθε ανθρώπινο επίτευγμα, πίσω από κάθε ανάβαση του νου στις κορυφές της φιλοσοφίας, της ηθικής και της αισθητικής, περίμενε χαιρέκακα ο θάνατος, για να ακυρώσει κάθε χαρά και κάθε ελπίδα. Οι ανθρώπινες δυνάμεις ποτέ δεν έφτασαν, ούτε ποτέ θα φτάσουν, για να ακυρώσουν το βιολογικό τέλος. Σήμερα, όμως, οι ανεπαρκείς δυνάμεις μας συναντούν την Θεϊκή παντοδυναμία. Σήμερα, παίρνουμε πίσω τη ζωή που ο Πειρασμός μας υπέκλεψε και γευόμαστε τον θρίαμβο του Αναστημένου Θεανθρώπου επί του Θανάτου.

Δεν βαδίζουμε, πλέον, ως κατάδικοι προς ένα μοιραίο τέλος, αλλά ως φαινοί θριαμβευτές προς την αιωνιότητα. Η Ανάσταση, όμως, δεν σταματά εδώ. Η λυτρωτική δωρεά προς τον κόσμο συνετελέσθη, παραμένει, όμως, ως ένα διαρκές γεγονός, που απαιτεί τη συμμετοχή μας. Δεν παρακολουθούμε ως παθητικοί αποδέκτες. Ο θριαμβευτής Μεσσίας, γεμίζει τις καρδιές μας με χαρά, μας αποστέλλει, όμως και ως μάρτυρες φωτός προς τον «εν σκότει και σκιά θανάτου ευρισκόμενο» κόσμο. Όπως τότε, προς τους Μαθητές Του, έτσι και σήμερα, προς εμάς, απευθύνει λόγο ενθάρρυνσης και μας αναθέτει αποστολή:

«Καθώς απέσταλκέ με ο πατήρ, καγώ πέμπω υμάς» (Ιω. 20:21)

Εμείς είμαστε, πλέον, η επιβεβαίωση της νίκης Του. Σ' εμάς, πλέον, η ανθρωπότητα θα αντικρίσει την χαμένη της ελπίδα. Στον τρόπο της σκέψης μας και της ζωής μας, ίδιον με εκείνον του Χριστού μας, ο ταλαιπωρημένος κόσμος θα πειστεί πως η ζωή έχει ελπίδα και προορισμό. Στην ενότητα μεταξύ μας ο κόσμος θα βεβαιωθεί πως η αγάπη είναι ο μόνος τρόπος συνύπαρξης των ανθρώπων. Στον εναγκαλισμό μετά των μισούντων ημάς και στην απόφασή μας να συγχωρήσουμε «πάντας τη Αναστάσει», ο κόσμος θα αποκοπεί από το μίσος και την σκληροκαρδία. Στην διαρκή χαρά και δοξολογία μας προς τον Αναστάντα Κύριο, ο κόσμος θα δει να ανοίγεται ενώπιόν του η οδός της ευγνωμοσύνης για το δώρο

της ζωής και θα κεραστεί από το «καινόν της αμπέλου γέννημα».

Ας εξέλθουμε από τον τάφο της πνευματικής αποχαύνωσης, της αδράνειας, της απόγνωσης και της μοιρολατρίας και ας οπλιστούμε με τη δύναμη και την βεβαιότητα της ζωής που ξεχειλίζει από το κενό μνημείο. Η σχέση με τον ζωντανό Θεό και η αγάπη μεταξύ μας αποτελούν ελπίδα για τον κόσμο, που δεν έχουμε δικαίωμα να του την στερήσουμε. Η σημερινή χαρά δεν αποτελεί προσωπική μας υπόθεση. Μας δόθηκε για να την μοιράσουμε με την καθημερινή αναστάσιμη βιωτή μας. Όπως προ ολίγου μοιράσαμε το φως της λαμπάδας μας, έτσι λαμπαδηφόροι επιστρέφουμε στον κόσμο, έτοιμοι να μοιραστούμε το φως της ζωής, που διαρκώς περιμένει την δική μας προθυμία και πίστη, για να συνεχίσει να καταυγάζει την ανθρωπότητα.

Ελάτε, αδελφοί μου, να μετατρέψουμε την σημερινή μέρα σε διαρκή Ευαγγελισμό της ανθρωπότητας. Ελάτε να αντικαταστήσουμε τα συντετριμμένα φρέατα της ανθρωπίνης αλαζονείας και ματαιοδοξίας σε αειφόρες πηγές αναστάσιμης αγάπης!

Ο αναστάς Χριστός ας πλημμυρίζει για πάντα τη ζωή όλων σας.

Μετά θερμών πασχαλίων ευχών και της εν Χριστώ Αναστάντι αγάπης,